

tje do novega leta, za koliko mu bo hantelman njegovo blago zaračunal. In res, ko pride na zimo čas računa, pa odpravljajo ti oderuhi svoje kmete tako, da se Bogu usmili. Ne samo, da mu blago vsako sto po 3, 5 do 8 gld. ceneje računijo, kakor sicer velja, še celo pri prvi priliki, ko je malo bolj trda za denar, žugajo količkaj zadolženemu kmetu s tožbo in večkrat ga res pripravijo na boben. Javno se sme reči, da marsikateri takošen oderuh ima svoj grob s kmetovimi kožami, katere je ob vse pripravil, postlan. Mogoče, da se mu bodo v tem času v jezeve spremenile in ga v večnosti hudo zbale, pa kaj je to, saj še ni na papirju postave zoper njega. Ker se toraj takošnje ravnanje od tolovajstev le malo razločuje, morali bodo tukaj pomagati naši in vsi pošteni poslanci, da dobimo postavo, po kateri bo moral vsak tak barantač imeti v veži, ali še bolj zunan, po vzgledu krčmarjev nabito tablo, kjer bodo stale zapisane cene, za koliko vsako robo posebič jemlje. Potem se vedó ljudje izogniti teh, ki znajo v jeseni „abzuge“ delati, ko so vendar robo po leti že za polovico dražje dalje prodali. Kdor je prijatelj ljudstva, podpisal bo tako resolucijo*). Kdor bo pa ugovarjal, češ, da se takošnjim še redi in križi delé, temu pa bodi znano, da je v 19. stoletju vse mogoče in tako ni nemogoča tudi naša zahteva. — Na veselo svidenje tedaj dné 30. maja v Ribnici!

Od sv. Trojici pri Slatini. V noči od 8. do 9. aprila t. l. pogoreli so skoraj vsi posestniki na Velikih Rodnah, v občini sv. Trojica. Škoda je bila velika in nesreča tem večja, ker jih je le malo bilo zavarovanih. Ljudje so bili seveda v največji revščini, ker so komaj življenje rešili, druga nič. Ali naglo se je oglasilo mnogo milosrčnih ljudi, ki so na vsak način, posebno v denarju revežem pomagali. Podpisano občinsko predstojništvo šteje si v dolžnost, v imenu obdarjenih revežev se vsem dobrotnikom najtoplejše zahvaliti, osobito blag. gosp. okrajnemu glavarju Mareku, našemu preč. gosp. nadžupniku Ant. Fröhlichu, Slatinskemu ravnatelju g. Geutebrücku pa Slatinskemu županu g. Jan. Ogrizku, ti so imeli z nabiranjem in delitvijo milodarov mnogo truda. Bog povrni vsem dobrotnikom stoterno!

Občinski urad sv. Trojica poleg Slatine
dne 22. maja 1887.

Janez Žurman, župan.

Iz Ljutomera. (Naša posojilnica.) Iz društvenega računa naše založnice za leto 1886, kateri je bil v glavni seji dne 17. aprila odobren, uvidi se, da je imelo društvo koncem leta 1886 — 325 udov, ter da jih je v teku

*) Čujemo, da se bode stavila taka resolucija pri zboru „bralnega društva“ v Ribnici. Pis.

računskega leta 13 izstopilo a 32 pristopilo. Po tem takem je društvo od 1885. leta za 19 udov naraslo. Po letnih prineskih na opravljenih deležih narasel je zavarovalni fond do konca leta 1886 za 22.088 gld. 53 kr. med tem, ko je izstopivšim udom 1101 gld. 26 kr. izplačano a od ostalih in pristopivših pa 1773 gld. 39 kr. vplačano. — Letnega prometa, bilo je vkupaj 184.915 gld. 61 kr. Kakor bilanca kaže, imelo je društvo na koncu leta 1886 imetja 157.657 fl. 51 kr. in dolgov 156.839 gld. 53 kr. med katerimi je tudi rezervni fond v iznesku 10.092 fl. 3 kr. Prigospodarilo si je društvo v tem letu 818 gld. 18 kr. in zbor je sklenil, da se ta iznesek spet k rezervnemu fondu pripiše.

Raznoterosti.

(Vrabelj.) Ta mnogožer živi se o gošenicah, toda le, ako nima slajše hrane. Zato stori v časih veliko škode, izlasti spomladi na vrtilih. Posebno gre na grah, ko izhaja izpod zemlje. Od tega odvrne ga človek težko, ker se vrabelj ne boji strahov. Na nekaterih krajih pa imajo še tudi zoper njega pomoč v premogovih sajah. Njih potrošajo precej na mlado grašje, najbolje, če toliko, da se njiva že z delje pozna tudi po svojih črnih marogah. Na tako njivo se ne spusti vrabelj iz lehka.

(Sadjarstvo.) Za sadjerejo spisuje g. Rihard Dolenc, vodja dež. sadjarske in poljedelske šole na Grmu, imenitno knjigo. Ravno kar je je I. del izdal pri J. Krajeu v Rudolfovem. Za tem pa še prideta dva druga. V I. delu je „navod k umnemu izgojevanju lepega, krepkega sadnega drevja“. Posebni ozir jemlje g. spisatelj na osnovo, vreditev in oskrbovanje drevesnic ljudskih šol. Ta knjiga ustreza torej najbolj naši gospodi, posebno pa gg. učiteljem in duhovnikom. Cena je knjigi 70 kr.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

Mesta	Pšenica	Rž	Ječmen	Oves	Tursica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor . .	7 10	5 20	5 —	3 30	5 20	5 21	4 40
Ptuj	7 45	5 48	5 07	3 12	5 06	4 70	4 30
Celje	7 10	5 20	5 37	3 10	4 95	—	7 90
Gradec 100 Kg.	10 15	7 28	8 —	6 90	6 40	—	7 05
Ljubljana . .	7 60	5 40	4 70	3 —	3 15	—	—
Celovec . . .	6 80	5 20	5 —	3 20	4 20	—	—
Dunaj	10 15	7 23	6 50	6 50	6 60	—	—
Pešt 100 Klg.	9 18	6 78	7 30	6 20	6 68	—	—

mer na slovenskih ljudskih šolah. — Celovski vladni časnik je imel te dni neko oznanilo tudi v slovenskem jeziku, vsled tega je nastal strašen vrišč med nestrpljivimi nemškimi kričachi. Moj Bog, menda pa vendar-le ne bode za voljo tega zemlja požrla kje Korošcev? — Nesrečni spomenik grofa Auersperga v Ljubljani bode ponočnjakom v oči ter so ga sedaj že iz nova ogrdili. To ni lepo pa tudi pametno ni, kajti nemški kričachi so tega le veseli ter upijó, kakó da je surovo slov. ljudstvo. Sedaj stoji straža pri njem. — Na Kranjskem je v celem 51 požarnobrambenih društev a škoda, da se je vanje nemščina vtihotapila. Po Primorju se ustanavlja „zadruga za zavarovanje živine“. Misel je dobra, toda kmet si s tem nalaga novih stroškov, to odvraca marsikoga, da se ne zapiše vanjo. — Za spomenik pok. prof. Erjavcu je že nabranih 2462 gld. 44 kr. Namerava se za denar neka ustanova na njegovo ime. Ta pa se določi, kedar se postavi spomenik. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda je bilo pri mil. nadškofu dr. Zornu v Gorici in pri mil. škofu dr. Glavini v Trstu. Pri obeh je čulo vodstvo prijazno, izpodbudljivo besedo. — Mestni zastop v Trstu se brani zadruga pekov, kakor jo zapoveduje postava, brž zato, ker peki ne čutijo z irredento. — V Bosni in Hercegovini napreduje kat. cerkev vidno, odkar ste pod dve glavim orlom. — Hrvaški sabor je slovesno sklenil dne 24. maja saborsko dobo. Volitve za novo dobo se pričó že v mesecu juniju. Ban obiskuje sedaj Slavonijo ter ga vzprejema kakor se hvali, ljudstvo povsodi prav veselo. Če je le resnica! — Po Ogerskem so velike povodnji. Več rek je stepilo čez bregove ter je vsled tega veliko škode. Nekateri kraji stojé vsi pod vodo. — Neka ultramadjarska stranka terjá, da se naj naši vojaki učé madjarščine, madjarskim pa se ni treba učiti drugih jezikov. To premore le ohola domišljija prenapetih Madjarov.

Vunanje države. Gledé bolgarskih zmešnav tirja sedaj Turčija, naj velesile dajo „so-branju“ troje kandidatov za knežji stol, da si izbere izmed njih kneza. Čas bi za to že pač bil, toda ni še upanja, da se uresniči Turčiji ta želja. — Srbska kraljica biva v Odesi na Ruskem, to se tolmači sedaj tako, da jo zavije srbska politika odslej bolj na rusko stran. Ministerstvo se bojda pomnoži za eno osebo, ker stopi vodja napreduje stranke, Miha Rabić, za gospodarstvo v ministerstvo. — Ruska carska rodbina se je vrnila v Gačino. Čete koza kov pomnožuje Rusija ter jih tišči na Poljsko. Čemu ji bodo ondi? — V Nemčiji še je vedno nek strah, češ, da se Francija pripravlja za vojsko zoper njo. Vsled tega se pripravljá tudi ona na vojsko. Ropar sluti vedno nevarščino za svoj rop, čudno, če bi bilo v Nemčiji drugače. Alzacija in Lorena še nič kaj ne marate

za nemško „pikljo“. — V Belgiji stopa se ostro zoper uporne delalce; na večih krajih posebno v Hennegau so ti hoteli vse tovarne z dinamitom vkončati a vlada jim je prišla na sled. — Angleska zbornica še razpravlja o kazenski postavi zoper Irce. Huda je dovolj za irsko ljudstvo, vendar če kaj izda pri tako žalostnih razmerah, kakor so ondi, je več, kakor prazno vprašanje. — Na Francoskem še ni sestava ministerstva gotova; vojni minister, general Boulanger, dela jim preglavico, ker ga hoče bojda ljudstvo tudi v novem ministerstvu, a možem, katerim je predsednik republike, stari Grevy, velel sestaviti ministerstvo, ni general nič kaj po volji. — V Švici je vzela država prodajanje žganih pijač v svoje roke. Tudi tam bi radi skrčili njih zavživanje. — Italija nima sreče s svojo afrikansko ekspedicijo. Denarja in vojakov žre jim čedalje več, a koristi še nimajo nič kaj od nje in Bog ve, če jim je sploh kaj prinese. — Na otoku Kreta se vré naprej med Turki in kristijani; pravi se, da tičé v tém roke angleških kramarjev. — V Mejiki so bili strašni potresi, več mest je uničenih. — Iz Egipta pojde v letu 1890 zadnji angleški vojak, če — pojde, Angleški vladi bode s tem težko resnica.

Za poduk in kratek čas.

Sv. Vid pri Ptuj.

(Odlomek iz krajne zgodovine. Spisal M. Slekovec.)
(Dalje.)

Ker pri sv. Vidu zaradi tega ni mogel živeti odšel je l. 1603., ko se je na Ogerskem bila vstaja vnela s 5 konji tje ter je poldrugo leto služil kot vojaški duhovnik v krščanski armadi. Potem se je vrnil v svojo domovino na Koroško, kjer je l. 1608. postal kanonik v Velikovecu. Župnijo sv. Vida pustil je med tem oskrbovati po Mihaelu Nürnberggerju, ki pa ni bil duhoven, ampak laik. L. 1610. jo je pa izročil luteranskemu baronu Wolfu Weikhartu Herbersteinskemu in njegovim dedičem, ki mu je obljubil 450 gld. takoj izplačati in povrh še vse dolge, ki jih je župnija takrat imela poravnati. In že dne 21. aprila 1610 je Herberstein prišel z huzarji in pandurji k sv. Vidu. S silo se je polastil ondi farovža, namestil duhovnika in hrvaške in krivoverne oskrbnike, prebivalce pa primoral, da so mu zvestobo prisegli. Nekateri Vidovčani so iz strahu in groze odbežali in se poskrili. Kakor k sv. Vidu, postavil je tudi k podružnici D. Marije v Podlehniku nekega Hrvata za dušnega pastirja. Dne 23. aprila t. l. — tedaj čez dva dni — prišel je tudi Ernst Latomus k sv. Vidu, da bi z Herbersteinom pismeno pogodbo napravila.

Pa ljudstvo z novo uredbo nikakor ni bilo zadovoljno. Obrnilo se je torej do omenjenega